

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของความเป็นสมัยนิยมต่อความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพันและความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข” จากแบบสอบถามจำนวน 1,200 ฉบับ แบบสอบถามที่กลับคืนมาและมีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้มีจำนวนทั้งสิ้น 318 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 26.5 ซึ่งการวิจัยนี้ได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความเป็นสมัยนิยม พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การสร้างพันธะผูกพัน และความร่วมมือร่วมใจ ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n=318)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	65	20.4
- หญิง	253	79.6
2. อายุ		
- 20 – 30 ปี	113	35.5
- 31 – 40 ปี	84	26.4
- 41 - 50 ปี	100	31.4
- มากกว่า 50 ปี	21	6.6
3. อายุงาน		
- 0 - 10 ปี	176	55.3
- 11 - 20 ปี	57	17.9
- มากกว่า 20 ปี	85	26.7
4. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	41	12.9
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	193	60.7
- ปริญญาโทขึ้นไป	84	26.4

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 318 คน แบ่งออกเป็นดังนี้ เพศ อายุ อายุงาน และระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.6 ซึ่งมีอายุระหว่าง 20 – 57 ปี มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 36.5 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.5 ส่วนใหญ่มีอายุงานน้อยกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.3 และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 60.7

ส่วนที่ 2 ความเป็นสมัณิยัฒ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การสร้างพันธะผูกพัน และ
ความร่วมมือร่วมใจของกัลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.2

แสดงการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเป็นสมัณิยัฒ

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ เป็นสมัณิยัฒ	ความเป็น สมัณิยัฒต่ำ	ความเป็น สมัณิยัฒสูง
ความเป็นสมัณิยัฒ	3.61	.35	ค่อนข้างสูง	162 (50.9)	156 (49.1)

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเป็นสมัณิยัฒอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35 และเมื่อพิจารณาระดับความเป็นสมัณิยัฒของกัลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งตามระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61) พบว่ากลุ่มที่มีความเป็นสมัณิยัฒต่ำมีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นสมัณิยัฒสูงมีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 ซึ่งอาจเกิดจากการบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุขยังมีอายุไม่สูงมากนัก ประกอบกับมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ซึ่งบุคคลในกลุ่มนี้จะมีความสนใจในข่าวสารกว้างขวางรวมทั้งมีความสนใจและคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีเป็นอย่างดี

ตารางที่ 4.3

แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตใน 1 สัปดาห์
จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือ/ความถี่/ ระดับการใช้งาน	ไม่เคยใช้	1 วัน	2-3 วัน	3-5 วัน	ทุกวัน
		ต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	สูง
E-Mail	41 (12.9)	29 (9.1)	73 (23.0)	74 (23.3)	101 (31.8)
Internal Website	33 (10.4)	57 (17.9)	96 (30.2)	46 (14.5)	86 (27.0)
Chat	166 (52.2)	36 (11.3)	44 (13.8)	34 (10.7)	38 (11.9)
FTP	226 (71.1)	25 (7.9)	38 (11.9)	15 (4.7)	14 (4.4)

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 31.8 สำหรับในส่วนของเว็บไซต์ภายในขององค์กร (Internal Website) ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้งานใน 1 สัปดาห์อยู่ระหว่าง 2-3 วัน คิดเป็นร้อยละ 30.2 แต่สำหรับการสนทนาผ่านเครือข่าย (Chat) และเครื่องมือการโอนถ่ายแฟ้มข้อมูล (File Transfer Protocol: FTP) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยใช้งาน โดยคิดเป็นร้อยละ 52.2 และ 71.1 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีการใช้งานการสนทนาผ่านเครือข่ายส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการใช้งานใน 1 สัปดาห์อยู่ระหว่าง 2-3 วัน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และกลุ่มที่มีการใช้งานการโอนถ่ายแฟ้มข้อมูลส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการใช้งานใน 1 สัปดาห์อยู่ระหว่าง 2-3 วัน คิดเป็นร้อยละ 11.9 แสดงให้เห็นถึงการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับสูง ส่วนเว็บไซต์ภายในองค์กรถูกใช้งานในระดับปานกลาง และการสนทนาผ่านเครือข่ายกับการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลนั้นส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการใช้งาน ซึ่งอาจเกิดจากการสนับสนุนจากกระทรวงสาธารณสุขที่ยังมุ่งเน้นไปที่การใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และเว็บไซต์ภายในองค์กรมากกว่าการสนทนาผ่านเครือข่ายและการโอนถ่ายแฟ้มข้อมูล

ตารางที่ 4.4

แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตใน 1 วัน
จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือ/ ระยะเวลา/ระดับ การใช้งาน	ไม่เคยใช้	น้อยกว่า 30	30-60 นาที	1-2 ชั่วโมง	มากกว่า 2
		นาที	นาที	ชั่วโมง	ชั่วโมง
		ต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	สูง
E-Mail	41 (12.9)	113 (35.5)	119 (37.4)	32 (10.1)	13 (4.1)
Internal Website	33 (10.4)	101 (31.8)	124 (39.0)	33 (10.4)	27 (8.5)
Chat	166 (52.2)	68 (21.4)	46 (14.5)	16 (5.0)	22 (6.9)
FTP	226 (71.1)	45 (14.2)	33 (10.4)	9 (2.8)	5 (1.6)

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ใน 1 วันอยู่ระหว่าง 30-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 37.4 ส่วนเว็บไซต์ภายในองค์กร (Internal Website) ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานใน 1 วันอยู่ระหว่าง 30-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 39.0 และสำหรับการสนทนาผ่านเครือข่าย (Chat) และการโอนถ่ายแฟ้มข้อมูล (FTP) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยใช้งาน โดยคิดเป็นร้อยละ 52.2 และ 71.1 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีการใช้งานการสนทนาผ่านเครือข่ายส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานใน 1 วันน้อยกว่า 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 21.4 เช่นเดียวกับกับกลุ่มที่มีการใช้งานการโอนถ่ายแฟ้มข้อมูลส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานใน 1 วันน้อยกว่า 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 14.2 แสดงให้เห็นว่าการใช้งานเครื่องมือทางอินเทอร์เน็ตต่างๆ นั้นยังอยู่ในระดับต่ำซึ่งอาจเกิดจากลักษณะของงานที่ทำ ซึ่งเป็นงานที่ต้องทำต่อเนื่องตลอดทั้งวันทำให้บุคลากรไม่มีเวลาหรือขาดโอกาสที่จะใช้อินเทอร์เน็ตรวมทั้งอินเทอร์เน็ตอาจจะยังไม่ถูกกำหนดให้เข้ามามีบทบาทในงานมากนัก

ตารางที่ 4.5

แสดงการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการสร้างพันธะผูกพัน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคะแนน
การสร้างพันธะผูกพัน	3.60	.59	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของการสร้างพันธะผูกพันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 ซึ่งอาจเกิดจากวัฒนธรรมในการทำงานของคนไทยที่มุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบกับลักษณะของโครงสร้างในการทำงานที่ซับซ้อนทำให้บุคคลจำเป็นต้องผูกสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพื่อช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ในงานที่ตนเองรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.6

แสดงการแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความร่วมมือร่วมใจ

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคะแนน
ความร่วมมือร่วมใจ	3.92	.53	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของความร่วมมือร่วมใจอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 อาจเนื่องมาจากลักษณะของงานที่ซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบันทำให้บุคลากรจำเป็นต้องมีการติดต่อประสานงานกับบุคคลอื่น ร่วมทั้งการให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่นในการทำงานเนื่องจากผลสำเร็จในงานของตนเองนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับตนเองอย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับความสำเร็จของกลุ่มหรือของหน่วยงานด้วย

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการสร้างพันธะผูกพันของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพัน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	การสร้างพันธะผูกพัน
ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.272**
ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	.190**

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพัน โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการสร้างพันธะผูกพันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งในด้านของความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต ($r=.272$) และในด้านของระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ($r=.190$)

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ความร่วมมือร่วมใจ
ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.159**
ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	.004

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านของความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความร่วมมือร่วมใจ ($r=.159$) อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันในด้านของระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถใช้นำมาประกอบการสร้างพันธะผูกพันและความร่วมมือร่วมใจได้

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 และ 2 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพันและความร่วมมือร่วมใจ การวิจัยนี้จึงได้นำตัวแปรดังกล่าวมาวิเคราะห์และสร้างเป็นสมการทำนายการสร้างพันธะผูกพันและความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข ผลปรากฏดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 3.1 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถใช้นำมาประกอบการสร้างพันธะผูกพันได้

ตารางที่ 4.9

แสดงตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการใช้นำมาประกอบการสร้างพันธะผูกพัน

ลำดับ	R	R Square	Adjusted R Square	F
ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.272	.074	.071	25.302**

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.9 พบว่ามีเพียงพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านความถี่ในการใช้เท่านั้นที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการสร้างพันธะผูกพัน

ตารางที่ 4.10

แสดงรูปแบบสมการในการใช้ทำนายการสร้างพันธะผูกพัน

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	3.122	.100		31.157	.000**
ความถี่ในการใช้อินทราเน็ต	.045	.009	.272	5.030	.000**

** p < .01

จากตารางที่ 4.10 สามารถสร้างสมการทำนายในรูปของคะแนนดิบได้ดังนี้

การสร้างพันธะผูกพัน = 3.122 + .045 (ความถี่ในการใช้อินทราเน็ต)

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) จะได้สมการทำนายดังนี้

การสร้างพันธะผูกพัน = .272(ความถี่ในการใช้อินทราเน็ต)

โดยที่ความถี่ในการใช้อินทราเน็ตสามารถทำนายการสร้างพันธะผูกพันได้ร้อยละ 7.4 ซึ่งจากค่าประสิทธิภาพในการทำนาย การวิจัยนี้จึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสมการเชิงเส้นกับสมการประเภทอื่น

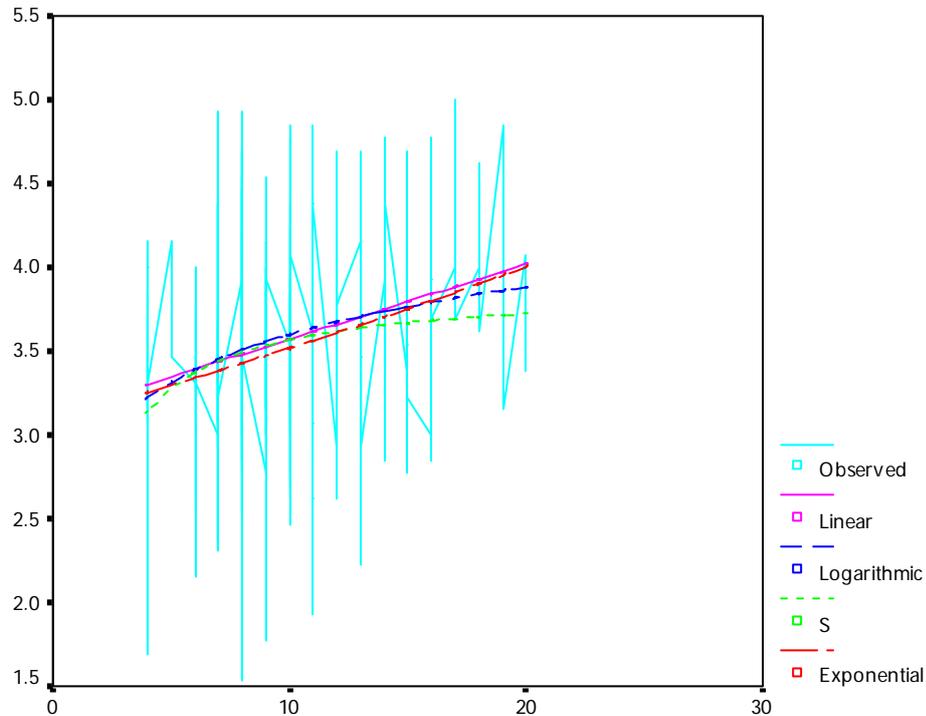
ตารางที่ 4.11

แสดงประสิทธิภาพของสมการรูปแบบต่างๆ ในการใช้ทำนายการสร้างพันธะผูกพัน

	R square	F	Sig.
Linear	.074	25.30	.000
Logarithmic	.063	21.28	.000
S-Curve	.046	15.07	.000
Exponential	.070	23.88	.000

ภาพที่ 4.1

รูปกราฟเปรียบเทียบสมการทำนายการสร้างพันธะผูกพันในรูปแบบต่างๆ



จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าสมการเชิงเส้นมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการทำนายการสร้างพันธะผูกพัน

สมมติฐานที่ 3.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถชี้ทำนายความร่วมมือร่วมใจได้

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 แสดงให้เห็นว่ามีเพียงความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการสร้างพันธะผูกพันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 ดังนั้นในการสร้างสมการทำนายจึงนำเฉพาะพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านความถี่ในการใช้เท่านั้น มาทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำนายความร่วมมือร่วมใจ

ตารางที่ 4.12

แสดงตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการใช้ทำนายการความร่วมมือร่วมใจ

ลำดับ	R	R Square	Adjusted R Square	F
ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.159	.025	.02	8.191**

** p < .01

จากตารางที่ 4.12 พบว่าความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพในการทำนายความร่วมมือร่วมใจ

ตารางที่ 4.13

แสดงรูปแบบสมการในการใช้ทำนายการความร่วมมือร่วมใจ

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	3.671	.091		40.281	.000
ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.023	.008	.159	2.862	.004**

** p < .01

จากตารางที่ 4.13 สามารถสร้างสมการทำนายในรูปของคะแนนดิบได้ดังนี้

ความร่วมมือร่วมใจ = .3671 + .023(ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต)

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) จะได้สมการทำนายดังนี้

ความร่วมมือร่วมใจ = .159(ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต)

โดยที่ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถทำนายการความร่วมมือร่วมใจได้ร้อยละ 2.5 ซึ่งจากค่าประสิทธิภาพในการทำนาย การวิจัยนี้จึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสมการเชิงเส้นกับสมการประเภทอื่น

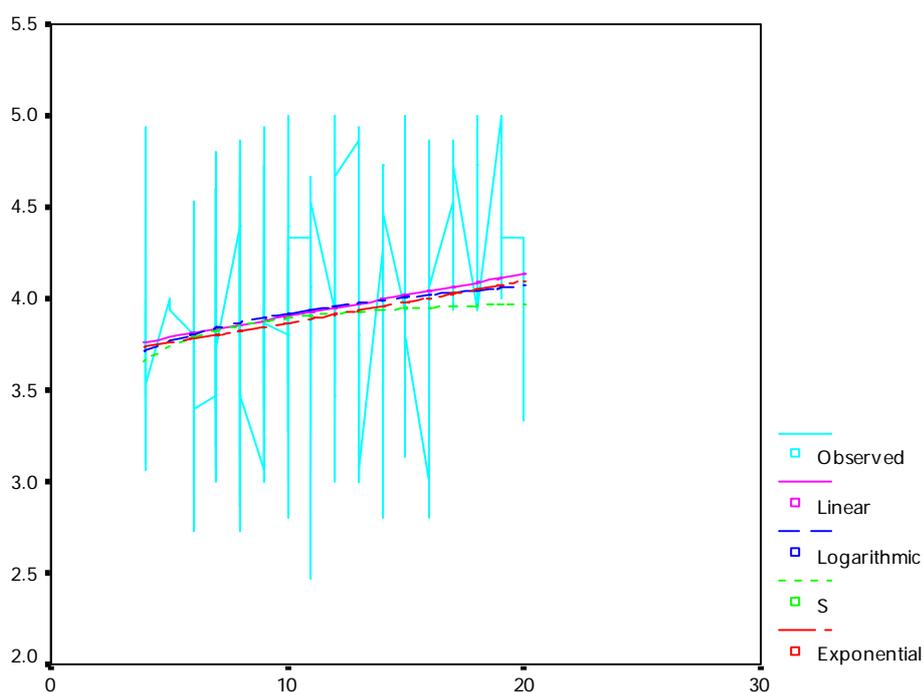
ตารางที่ 4.14

แสดงประสิทธิภาพของสมการรูปแบบต่างๆ ในการใช้ทำนายความร่วมมือร่วมใจ

	R square	F	Sig.
Linear	.025	8.19	.004
Logarithmic	.023	7.37	.007
S-Curve	.017	5.46	.020
Exponential	.023	7.32	.007

ภาพที่ 4.2

รูปภาพเปรียบเทียบสมการทำนายความร่วมมือร่วมใจในรูปแบบต่างๆ



จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าสมการเชิงเส้นมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการทำนายความร่วมมือร่วมใจ

สมมติฐานที่ 4 ความเป็นสมัณิยมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพัน

ในการหาอิทธิพลของความเป็นสมัณิยม ทำการทดสอบโดยการหาค่าสหสัมพันธ์
ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพันของกลุ่มที่มีระดับความเป็นสมัณิยมสูง
และระดับความเป็นสมัณิยมต่ำ โดยเรียงลำดับคะแนนความเป็นสมัณิยมจากมากไปน้อย กลุ่มที่
มีคะแนนความเป็นสมัณิยมสูงกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 (3.61) เป็นกลุ่มที่มีความเป็น
สมัณิยมสูง และกลุ่มที่มีคะแนนความเป็นสมัณิยมต่ำกว่าเป็นกลุ่มที่มีความเป็นสมัณิยมต่ำ

ตารางที่ 4.15

แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับ
การสร้างพันธะผูกพัน แบ่งตามระดับความเป็นสมัณิยม

ความเป็นสมัณิยม	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	การสร้างพันธะผูกพัน
สูง	ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.287**
ต่ำ		.155*
สูง	ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	.213**
ต่ำ		.107

** p < .01

จากตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพัน แบ่งตามระดับความเป็นสมัณิยม โดยใช้การวิเคราะห์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่าพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตในด้านความถี่ในการใช้มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการสร้างพันธะผูกพันทั้งในกลุ่มที่
มีความเป็นสมัณิยมสูง ($r=.287$) และในกลุ่มที่มีความเป็นสมัณิยมต่ำ ($r=.155$) อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนด้านระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตพบว่ามี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับการสร้างพันธะผูกพันในกลุ่มที่มีความเป็นสมัณิยมสูง ($r=.213$) อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในกลุ่มที่มีความเป็นสมัณิยมต่ำ ซึ่งจาก
การที่ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการสร้างพันธะผูกพันทั้งในกลุ่มที่มีความเป็น

สมัณยนิมสูงและในลุ่มที่มืความเป็นสมัณยนิมต่ำ จึงจำเป็นต้งการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อบริยบเทียบประสิทธิภพในการทำนายการสร้างพันธะผูกพัน

ตารางที่ 4.16

แสดงการบริยบเทียบประสิทธิภพของความถึในการใช้อินทราเน็ตในการใช้ทำนายการสร้างพันธะผูกพันระหว่งลุ่มที่มืความเป็นสมัณยนิมสูงกับลุ่มที่มืความเป็นสมัณยนิมต่ำ

ความเป็นสมัณยนิม		R	R Square	Adjusted R Square	F
สูง	ความถึในการใช้	.287	.082	.216	13.187**
ต่ำ	อินทราเน็ต	.155	.024	.018	3.931*

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าในลุ่มที่มืความเป็นสมัณยนิมสูง ความถึในการใช้อินทราเน็ตสามารถทำนายการสร้างพันธะผูกพันได้ร้อยละ 8.2 ส่วนลุ่มที่มืความเป็นสมัณยนิมต่ำพบว่าความถึในการใช้อินทราเน็ตสามารถทำนายการสร้างพันธะผูกพันได้ร้อยละ 2.4 ซึ่งจากผลการวิจัยแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความเป็นสมัณยนิมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้อินทราเน็ตกับการสร้างพันธะผูกพันทั้งในด้านความถึและในด้านระยะเวลาในการใช้อินทราเน็ต

สมมติฐานที่ 5 ความเป็นสมัณยนิมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้อินทราเน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ

ในการหาอิทธิพลของความเป็นสมัณยนิม ทำการทดสอบโดยการหาค่าสหสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้อินทราเน็ตกับความร่วมมือร่วมใจของลุ่มที่มีระดับความเป็นสมัณยนิมสูงและระดับความเป็นสมัณยนิมต่ำ ซึ่งแบ่งตามโดยเรียงลำดับคะแนนความเป็นสมัณยนิมจากมากไปน้อย ลุ่มที่มีคะแนนความเป็นสมัณยนิมสูงกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 (3.61) เป็นลุ่มที่มืความเป็นสมัณยนิมสูง และลุ่มที่มีคะแนนความเป็นสมัณยนิมต่ำกว่าเป็นลุ่มที่มืความเป็นสมัณยนิมต่ำ

ตารางที่ 4.17

แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ แบ่งตามระดับความเป็นสมัยนิยม

ความเป็นสมัยนิยม	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ความร่วมมือร่วมใจ
สูง	ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต	.193*
ต่ำ		-.059
สูง	ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	.090
ต่ำ		-.116

จากตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ แบ่งตามระดับความเป็นสมัยนิยม โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่าความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความร่วมมือร่วมใจในกลุ่มที่มีความเป็นสมัยนิยมสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มที่มีความเป็นสมัยนิยมต่ำนั้นไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ เช่นเดียวกันกับในด้านระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนั้นจะไม่พบความสัมพันธ์กันกับความร่วมมือร่วมใจ แสดงให้เห็นว่า ความเป็นสมัยนิยมมีอิทธิพลทางบวกต่อความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านความถี่ในการใช้กับความร่วมมือร่วมใจ แต่จะไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ในด้านระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ

ตารางที่ 4.18

แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	ผลการทดสอบสมมติฐาน
------------------	---------------------------	--------------------

<p>สมมติฐานที่ 1: พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการสร้างพันธะผูกพันของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>1.1. ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการสร้างพันธะผูกพันของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>1.2. ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการสร้างพันธะผูกพันของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p>	<p>การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)</p>	<p>ยอมรับ</p> <p>ยอมรับ</p>
<p>สมมติฐานที่ 2: พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>2.1. ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>2.2. ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p>	<p>การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)</p>	<p>ยอมรับ</p> <p>ปฏิเสธ</p>

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3: พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	การวิเคราะห์ความ	

<p>สามารถทำนายการสร้างพันธะผูกพันและความร่วมมือร่วมใจได้</p> <p>3.1 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถทำนายการสร้างพันธะผูกพันได้</p> <p>3.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถทำนายความร่วมมือร่วมใจได้</p>	<p>ถดถอยพหุคูณแบบขั้น</p> <p>(Stepwise Multiple Regression Analysis)</p>	<p>ยอมรับ</p> <p>ยอมรับ</p>
<p>สมมติฐานที่ 4: ความเป็นสมัยนิยมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพัน</p> <p>4.1 ความเป็นสมัยนิยมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพันของบุคคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>4.2 ความเป็นสมัยนิยมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตกับการสร้างพันธะผูกพันของบุคคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p>	<p>การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน</p> <p>(Pearson's Product Moment Correlation)</p> <p>และ</p> <p>การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้น</p> <p>(Stepwise Multiple Regression Analysis)</p>	<p>ยอมรับ</p> <p>ยอมรับ</p>

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5: ความเป็นสมัยนิยมมี		

<p>อิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจ</p> <p>5.1 ความเป็นสมันิยมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>5.2 ความเป็นสมันิยมมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตกับความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข</p>	<p>การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)</p>	<p>ยอมรับ</p> <p>ปฏิเสธ</p>
---	--	-----------------------------

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

หลังการทดสอบสมมติฐานหลักแล้ว การวิจัยนี้ได้นำข้อมูลความเป็นสมันิยมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การสร้างพันธะผูกพันและความร่วมมือร่วมใจมาวิเคราะห์เพิ่มเติม

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์กันระหว่างความเป็นสมัยนิยมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างพันธะผูกพันและความร่วมมือร่วมใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความเป็นสมัยนิยมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเป็นสมัยนิยมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

		ความถี่ในการ ใช้อินเทอร์เน็ต	ระยะเวลาในการ ใช้อินเทอร์เน็ต
ความเป็นสมัยนิยม	Pearson Correlation	.192**	.140*
	Sig. (2-tailed)	.001	.013

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเป็นสมัยนิยมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่าความเป็นสมัยนิยมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความถี่ในการใช้ ($r=.192$) และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ($r=.140$) ซึ่งจากความสัมพันธ์ที่พบ การวิจัยนี้จึงทำการวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพของความเป็นสมัยนิยมในการทำนายพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20

แสดงประสิทธิภาพของความเป็นสมัยนิยมในการทำนายความถี่และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต	R	R Square	Adjusted R Square	F
ความถี่ในการใช้	.192	.037	.034	12.124**
ระยะเวลาในการใช้	.140	.020	.016	6.296*

** p < .01, * p < .05

จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่าความเป็นสมัยนิยมสามารถทำนายความถี่และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตได้ร้อยละ 3.7 และ 2.0 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าความเป็นสมัยนิยมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับและการนำอินเทอร์เน็ตไปใช้งาน

สมมติฐานที่ 2 การสร้างพันธะผูกพันมีความสัมพันธ์กับความร่วมมือร่วมใจ

ตารางที่ 4.21

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสร้างพันธะผูกพันกับความร่วมมือร่วมใจ

	ความร่วมมือร่วมใจ
การสร้างพันธะผูกพัน Pearson Correlation	.589**
Sig. (2-tailed)	.000

** p < .01

จากตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสร้างพันธะผูกพันกับความร่วมมือร่วมใจ โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่าการสร้างพันธะผูกพันมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความร่วมมือร่วมใจ (.589) ซึ่งจากความสัมพันธ์ที่พบ การวิจัยนี้จึงทำการวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพของการสร้างพันธะผูกพันในการทำนายความร่วมมือร่วมใจ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

แสดงประสิทธิภาพของการสร้างพันธะผูกพันในการทำนายความร่วมมือร่วมใจ

	R	R Square	Adjusted R Square	F
--	---	----------	-------------------	---

			Square	
การสร้างพันธะผูกพัน	.589	.347	.345	167.768**

** p < .01

จากตารางที่ 4.22 พบว่าการสร้างพันธะผูกพันสามารถทำนายความร่วมมือร่วมใจได้ แสดงให้เห็นว่าการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะมีความสำคัญต่อความร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน

ตารางที่ 4.23

แสดงรูปแบบสมการในการใช้ทำนายความร่วมมือร่วมใจ

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	2.039	.147		13.870	.000**
การสร้างพันธะผูกพัน	.522	.040	.589	12.953	.000**

** p < .01

จากตารางที่ 4.23 สามารถสร้างสมการทำนายในรูปของคะแนนดิบได้ดังนี้

ความร่วมมือร่วมใจ = 2.039 + .522(การสร้างพันธะผูกพัน)

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) จะได้สมการทำนายดังนี้

ความร่วมมือร่วมใจ = .589(การสร้างพันธะผูกพัน)

โดยที่การสร้างพันธะผูกพันสามารถทำนายการความร่วมมือร่วมใจได้ร้อยละ 34.7